

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ...**257**.../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...**29 ກໍລະກົດ 2019**

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 10/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ມິຖຸນາ 2019 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 16/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 15 ກໍລະກົດ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 10 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 17 / 06 / 19

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 17 ມິຖຸນາ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປານີ ຢາທິຕິ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 66 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 17 ມິຖຸນາ 2019

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງ ສ່ວຍສາອາກອນ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ, ລວມສູນ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດການເສຍອາກອນ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍ ຕົວໄປຕາມທິດຍືນຍົງ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຊຸດຄົ້ນທ່າແຮງລາຍຮັບດ້ວຍການເກັບອາກອນ ເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ

ສ່ວຍສາອາກອນ ແມ່ນ ພັນທະເປັນເງິນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີລາຍໄດ້ ຫຼື ລາຍຮັບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຊົມໃຊ້ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ, ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນ ແລະ ການ ເຄື່ອນໄຫວອື່ນຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງຕ້ອງເສຍຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະ ການ ກ່ຽວກັບສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ເປັນເຄື່ອງມືຂອງລັດ ໃນການດັດສົມເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການພັດທະນາລະ ບົບຄຸ້ມຄອງທີ່ທັນສະໄໝ, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ຖານລາຍຮັບ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ໃຫ້ ການບໍລິການ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ການເກັບລາຍຮັບ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການມອບຜົນທະສ່ວຍສາອາ ກອນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 3 (ບັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ເສຍອາກອນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ທຳມາຫາກິນຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ ຢູ່ ສປປ ລາວ ກໍຄືຜູ້ມີພູມລຳເນົາ ຫຼື ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄປເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຫຼື ປະກອບອາຊີບ ຢູ່ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍໄດ້ ຊຶ່ງເກີດມີຜົນທະສ່ວຍສາອາກອນໃຫ້ລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຜູ້ມອບອາກອນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນທະສ່ວຍສາອາກອນ ໂດຍໃຫ້ຄິດໄລ່, ເກັບ ແລະ ຫັກ ອາກອນ ແລ້ວມອບ ແລະ/ຫຼື ເສຍ ໃຫ້ລັດ ຕາມກົດໝາຍ;
3. ຄົນຕ່າງດ້າວ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນສັນຊາດອື່ນ ທີ່ເຂົ້າມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຫຼື ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຍາວນານ, ຖືບັດຕ່າງດ້າວ, ມີສຳມະໂນຄົວຕ່າງດ້າວ ແລະ ລັດຖະບານຂອງຄົນຕ່າງດ້າວນັ້ນ ກໍຍັງຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການຢູ່;
4. ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ເຂົ້າມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຫຼື ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ບໍ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນວ່າແມ່ນຄົນສັນຊາດໃດ;
5. ຄົນຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນສັນຊາດອື່ນ ທີ່ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຍາວນານ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃດໜຶ່ງ, ເມື່ອໝົດກຳນົດແລ້ວກັບຄືນ;
6. ຜູ້ບໍ່ມີພູມລຳເນົາ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທຳມາຫາກິນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ບໍ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນ;
7. ອາຊີບອິດສະລະ ໝາຍເຖິງ ການໃຫ້ບໍລິການວິຊາຊີບ ຫຼື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນເອກະລາດທາງດ້ານແຮງງານ, ຮ່າງກາຍ ແລະ ມັນສະໜອງດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບຜູ້ອື່ນ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງຕົນເປັນຕົ້ນຕໍ ລວມທັງການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ວັດທະນະທຳ, ສິລະປະກຳ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ເຊັ່ນ ຄຸສອນ, ນັກວິທະຍາສາດ, ທະນາຍຄວາມ, ວິສະວະກອນ, ແພດ, ພະຍາບານ, ທີ່ປຶກສາບັນຊີ ແລະ ນັກຊຽວຊານບັນຊີ;
8. ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ໝາຍເຖິງ ພະນັກງານສ່ວຍສາອາກອນທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຢູ່ສະຖານທີ່ສະເພາະ ຫຼື ວຽກງານສະເພາະກິດໃດໜຶ່ງ ແລະ ມີຖານະເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ-ສອບສວນ;
9. ນິຕິບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງມີ ຊື່, ສະຖານທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານ, ມີຊັບສົມບັດເປັນຂອງຕົນເອງ, ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
10. ວິສາຫະກິດ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງທຸລະກິດຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຊື່, ທີ່, ການບໍລິຫານຈັດການ, ສຳນັກງານ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຕາມກົດໝາຍ;
11. ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ຮູບການວິສາຫະກິດໜຶ່ງ ຊຶ່ງບຸກຄົນຜູ້ດຽວເປັນເຈົ້າກຳມະສິດ ແລະ ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ໜີ້ສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດໂດຍບໍ່ຈຳກັດ ຊຶ່ງບໍ່ມີຖານະເປັນນິຕິບຸກຄົນ;
12. ຈຸນລະວິສາຫະກິດ ໝາຍເຖິງ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍສຸດຂອງຂະແໜງການຜະລິດສິນຄ້າ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ໂດຍມີແຮງງານ, ມູນຄ່າຊັບສິນ ແລະ ຍອດລາຍຮັບທຸລະກິດປະຈຳປີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ ດ້ວຍການກຳນົດກົນໄກ, ອອກລະບຽບ ການ, ສະໜອງງົບປະມານ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ເພື່ອເກັບລາຍຮັບສ່ວຍສາອາກອນ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ດັດສົມລາຍໄດ້ຢ່າງຍຸຕິທຳ, ປະກອບສ່ວນສ້າງລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ຮັບປະ ກັນຄວາມສະເໝີພາບ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ ລະຫວ່າງພາກສ່ວນເສດຖະກິດຕ່າງໆ.

ລັດ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ມີນະໂຍບາຍຕໍ່ ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດພັນທະສ່ວຍສາອາ ກອນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ ຕາມກົດໝາຍ, ຊຸກຍູ້ການດຳເນີນທຸລະກິດ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ດຶງດູດ ການລົງທຶນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ຝົນລະເມືອງ ເສຍອາກອນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ, ພັດ ທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພັນທະ ສ່ວຍສາອາກອນ

ພັນທະສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມສິນທິສັນຍາ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກັບອາກອນຊ້ຳຊ້ອນ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຫຼົບຫຼີກການ ເສຍອາກອນລາຍໄດ້ ແລະ ສິນທິສັນຍາອື່ນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
2. ຕາມບົດບັນຍັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດ ໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຕາມມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສຳລັບໂຄງການທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນລະດັບຊາດ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;
4. ຕາມມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສຳລັບໂຄງການທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ໃນກໍລະນີ ເຫດສຸດວິໄສ ຫຼື ໄພທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ ພາຍຸ, ພະຍາດລະບາດ, ນໍ້າຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ອັກ ຄີໄພ ແລະ ເຫດການອື່ນ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ບາງໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານລະດັບຊາດ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງ, ເຊື່ອມຈອດກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມພິເສດ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ທາງດ້ານອາກອນ ຕໍ່ການລົງທຶນ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະ ບານ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ; ໂຄງການການລົງທຶນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສາທາ ລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນະປະໂພກ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ທຸລະກັນດານ ເພື່ອພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນ ຖານ ລວມທັງວຽກງານ ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມ ທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ຊຶ່ງບໍ່ພົວພັນກັບການຂຸດຄົ້ນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ພະລັງງານໄຟຟ້າ; ເຂດເສດ ຖະກິດພິເສດ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ຈິດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ເກັບລາຍຮັບສ່ວຍສາອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດໃຫ້ເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານ ຕ້ອງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
4. ຮັບປະກັນການສົ່ງເສີມການຜະລິດ, ທຸລະກິດ, ການລົງທຶນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
5. ສະເໝີພາບ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ສາມາດກວດສອບໄດ້ ແລະ ຮັບປະກັນສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງຜູ້ເສຍອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ;
6. ທັນສະໄໝ, ສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ມີປະສິດທິຜົນ, ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນກຳນົດເວລາ;
7. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ;
8. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 8 (ໃໝ່) ການຫັນວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ ເປັນທັນສະໄໝ

ການຫັນວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ ເປັນທັນສະໄໝ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ ໃຫ້ເປັນທັນສະໄໝ ເພື່ອສ້າງລະບົບ, ກົນໄກ, ວິທີການຄຸ້ມຄອງ, ຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານ, ການບໍລິການ, ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານລວມທັງການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ເພື່ອເກັບກຳ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບອາກອນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
2. ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໃນການລົງທຶນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມສ້າງລະບົບການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ ຜ່ານທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ທີ່ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນລາຍຮັບສ່ວຍສາອາກອນ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ການຊຳລະອາກອນ ຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ປະກອບອາຊີບ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງເກີດມີຜົນທະສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ທາງດ້ານເຕັກນິກ, ວິຊາການ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ດ້ານອື່ນ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວ, ປະຕິບັດຕາມການ ເຈລະຈາ ແລະ ຕົກລົງຂອງສອງຝ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ ກັບອົງການອາກອນປະເທດຕ່າງໆ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ປະເພດສ່ວຍສາອາກອນ

ມາດຕາ 11 ປະເພດສ່ວຍສາອາກອນ

ສ່ວຍສາອາກອນ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ສ່ວຍສາອາກອນທາງອ້ອມ;
2. ສ່ວຍສາອາກອນທາງກົງ.

ໝວດທີ 1

ສ່ວຍສາອາກອນທາງອ້ອມ

ມາດຕາ 12 ສ່ວຍສາອາກອນທາງອ້ອມ

ສ່ວຍສາອາກອນທາງອ້ອມ ແມ່ນ ອາກອນທີ່ເກັບຈາກຜູ້ຊົມໃຊ້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຜ່ານຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ສ່ວຍສາອາກອນທາງອ້ອມ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
2. ອາກອນຊົມໃຊ້.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນ ອາກອນທີ່ເກັບຕາມມູນຄ່າ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຊຶ່ງຜູ້ຊົມໃຊ້ສຸດທ້າຍເປັນຜູ້ເສຍ.

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ອາກອນຊົມໃຊ້

ອາກອນຊົມໃຊ້ ແມ່ນ ພັນທະເປັນເງິນ ທີ່ເກັບຈາກ ການຊົມໃຊ້ບາງປະເພດ ສິນຄ້າ ທີ່ນຳເຂົ້າ ຫຼື ຜະລິດພາຍໃນ ແລະ ການບໍລິການ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.
ອາກອນຊົມໃຊ້ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນຊົມໃຊ້.

ໝວດທີ 2

ສ່ວຍສາອາກອນທາງກົງ

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ສ່ວຍສາອາກອນທາງກົງ

ສ່ວຍສາອາກອນທາງກົງ ແມ່ນ ອາກອນທີ່ເກັບຈາກ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຊຶ່ງມີ ລາຍໄດ້ ຫຼື ມີກຳໄລ ຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ສ່ວຍສາອາກອນທາງກົງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອາກອນລາຍໄດ້;
2. ອາກອນທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນ;
3. ອາກອນສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ອາກອນລາຍໄດ້

ອາກອນລາຍໄດ້ ແມ່ນ ພັນທະເປັນເງິນທີ່ເກັບຈາກ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີລາຍໄດ້.

ອາກອນລາຍໄດ້ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນລາຍໄດ້.

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່) ອາກອນ ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນ

ອາກອນ ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນ ແມ່ນ ພັນທະເປັນເງິນທີ່ເກັບຈາກ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນຜູ້ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນ.

ອາກອນ ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ອາກອນສິ່ງແວດລ້ອມ

ອາກອນສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ພັນທະເປັນເງິນທີ່ເກັບຈາກ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ, ໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ນຳໃຊ້ສິນຄ້າ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ມີຄວາມສ່ຽງ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ຄວາມດຸ່ນດ່ຽງຂອງລະບົບນິເວດ.

ອາກອນສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ຄ່າທຳນຽມ ແມ່ນ ຜົນທະທາງກົງ ທີ່ເປັນຄ່າສິດຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານລັດທີ່ເກັບຈາກ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ໂດຍຜ່ານຂະແໜງການຂອງລັດ ດ້ວຍການຢັ້ງຢືນ ແລະ ອະນຸຍາດ.

ຄ່າບໍລິການ ແມ່ນ ຜົນທະທາງກົງ ທີ່ເປັນຄ່າບໍລິການທາງດ້ານບໍລິຫານວິຊາການຈາກຂະແໜງການຂອງລັດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວຮັບໃຊ້ສັງຄົມ ໂດຍບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ແລະ ເພື່ອເປັນການຊ່ວຍໜຸນການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

**ພາກທີ III
ລະບົບສ່ວຍສາອາກອນ**

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ລະບົບສ່ວຍສາອາກອນ

ລະບົບສ່ວຍສາອາກອນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ;
2. ການແຈ້ງເສຍອາກອນ;
3. ການມອບອາກອນ;
4. ການກວດກາຫຼັງການແຈ້ງເສຍອາກອນ;
5. ການໄລ່ລຽງອາກອນປະຈຳປີ;
6. ການສົ່ງຄືນອາກອນ ແລະ ການລົບລ້າງໜີ້;
7. ແຜນມອບອາກອນ, ການຖີ້ບັນຊີ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໃບເກັບເງິນ.

**ໝວດທີ 1
ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ**

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ

ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ແມ່ນ ເລກລະຫັດຂອງຜູ້ມີຜົນທະເສຍອາກອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ໃນລະບົບຂໍ້ມູນການເສຍ ແລະ ການມອບ ອາກອນ.

ຜົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວອື່ນ ທີ່ມີລາຍໄດ້ ຢູ່ໃນ ຫຼື ນອກ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງເກີດມີຜົນທະສ່ວຍສາອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຕ້ອງມີເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ການອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈະໄດ້ຮັບເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ພ້ອມດຽວກັນກັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຜ່ານລະບົບການອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງມີລາຍໄດ້ ໃຫ້ສະເໜີຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນ ເພື່ອອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ.

ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໜ້າ.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ

ຜູ້ເສຍອາກອນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ເຂົ້າໃນໃບແຈ້ງເສຍອາກອນ, ໃບເກັບເງິນ, ເອກະສານຊຳລະອາກອນ, ເອກະສານແຈ້ງພາສີ, ເອກະສານການບັນຊີ, ເອກະສານການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆລັດຖະການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ພົວພັນກັບລະບົບສ່ວຍສາອາກອນ ໃນເວລາເປີດບັນຊີເງິນຝາກ ຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ/ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ.

ຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນ, ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ, ທະນາຄານ, ສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດເກັບລາຍຮັບສ່ວຍສາອາກອນ ມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ການສິ້ນສຸດເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ

ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນຈະສິ້ນສຸດ ໃນກໍລະນີ ຢຸດເຊົາກິດຈະການຖາວອນ, ລົ້ມລະລາຍ, ຖືກສັ່ງໃຫ້ຢຸດເຊົາຖາວອນ, ຂາດຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ ຫຼື ເສຍຊີວິດ.

ໝວດທີ 2

ການແຈ້ງເສຍອາກອນ

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ການແຈ້ງເສຍອາກອນ

ການແຈ້ງເສຍອາກອນ ແມ່ນ ການລາຍງານຈຳນວນເງິນອາກອນ ທີ່ຄິດໄລ່ ແລະ ຕາມແຜນການມອບ ແລະ ຂໍ້ມູນການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຜູ້ເສຍອາກອນທີ່ຕິດພັນກັບອາກອນແຕ່ລະປະເພດ ເພື່ອແຈ້ງເສຍອາກອນດ້ວຍຕົນເອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສາຂາວິສາຫະກິດ ທີ່ມີການແຍກບັນຊີສະເພາະອອກຈາກບັນຊີຂອງບໍລິສັດແມ່ ໃຫ້ແຈ້ງເສຍອາກອນທຸກປະເພດ ຢູ່ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນສາຂາຕັ້ງຢູ່. ສຳລັບສາຂາວິສາຫະກິດ ທີ່ບໍ່ມີການແຍກບັນຊີສະເພາະອອກຈາກບັນຊີຂອງບໍລິສັດແມ່ ໃຫ້ແຈ້ງເສຍອາກອນລາຍໄດ້ຈາກເງິນເດືອນ ຢູ່ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນສາຂາຕັ້ງຢູ່, ສ່ວນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ອາກອນຊົມໃຊ້, ອາກອນກຳໄລ ແລະ ອາກອນລາຍໄດ້ອື່ນ ໃຫ້ແຈ້ງເສຍຢູ່ຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນບ່ອນບໍລິສັດແມ່ຂຶ້ນກັບ ພາຍຫຼັງໄລ່ລຽງແລ້ວ ຈຶ່ງອ່ວຍລາຍຮັບອາກອນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະສາຂາ ຄືນໃຫ້ສ່ວຍສາອາກອນ ບ່ອນສາຂາຕັ້ງຢູ່.